

Expremiér Paroubek: Politické kutilství vítěze prezidentských voleb

- CZ24 News | 1. února 2023

ČESKO: Občané země pociťují celou řadu problémů. Některé z nich jsou vneseny zvenčí, některé dále zesiluje působení Fialovy vlády. Od nově zvoleného prezidenta bych očekával, že se bude těsně po svém zvolení zabývat především problémy vlastních občanů. Být na jeho místě, tak bych navštívil např. základní školu v některém ze strukturálně postižených regionů a zajímal bych se o to, kolik procent z žáků školy nemá na zaplacení školních obědů. A jak jim je možné pomoci. To je jeden příklad z mnoha.

Pan generál chce navštěvovat v první řadě regiony, kde nebyl volebně úspěšný – Moravskoslezský kraj, Karlovarský kraj a Ústecko.

Ted' měl jedinečnou příležitost předvést takovou sociální empatii vůči našim méně šťastným spoluobčanům. S ohledem na rychlý pokles reálné průměrné mzdy, který se bude pohybovat během dvou let (2022 a 2023) kolem 20%, je pravděpodobné, že se počet rodičů dětí, kteří nebudou mít na zaplacení obědů, bude během tohoto roku ještě zvyšovat třeba až na jednu třetinu. Podle mého názoru je to téměř jisté.

Ale náš budoucí prezident se zajímá o to, co udělá radost našim americkým přátelům ze State departmentu (ministerstva zahraničí) USA. Pravděpodobně první zahraniční telefonát, který měl nově zvolený prezident, byl s „prezidentskou“ Tchaj-wanu. Tedy země, kterou Čína celkem přirozeně bere jako jednu ze svých provincií. Konec konců vychází přitom z paktu, který byl podepsán čínským předsedou Mao a prezidentem USA Nixonem před 51 lety pod názvem Šanghajské komuniké. A na základě tohoto dokumentu mj. vypadl Tchaj-wan z OSN a dalších mezinárodních institucí, kde protiprávně zabíral přes dvacet let místo, na které měla plné právo Čínská lidová republika.

Tehdejší čínský nejvyšší představitel Mao Ce-tung, alespoň podle pamětí H. Kissingera, tedy hlavního amerického vyjednavče projevil při jednání s Američany velkou zdrženlivost k příštím osudu Tchaj-wanu. Vyjádřil se zhruba v tom směru, že není důležité, kdy se Tchajwan připojí k Číně, i kdyby to mělo trvat třeba sto let.

Američané pak skončili svou vojenskou přítomnost na Tchaj-wanu a vlastně omezili politickou suverenitu ostrova na úroveň regionu. Nyní z důvodů vytváření tlaku na Čínu se snaží rozehrávat tchaj-wanskou kartu.

Čína dala najevo, že v případě vyhlášení nezávislosti ostrova, bude nucena na ostrově s plnou svou vojenskou silou intervenovat. Tak jak věci ovšem z dálky pozoruji, nezdá se mi, že by to byl příliš pravděpodobný scénář.

Na podzim proběhly na Tchaj-wanu komunální volby a v nich vlastně triumfálním způsobem zvítězila opoziční strana Kuomintang, která byla historicky nepřitelem čínských komunistů. Dnes si tato strana přeje poklidné sjednocení ostrova s Čínou s tím, že se politický systém na Tchaj-wanu bude vyvíjet podobným způsobem jako např. v Hongkongu či v Macau.

P. Pavlovi by měl někdo vysvětlit, že radit Číně, jak má uspořádávat své vnitřní věci, je zasahování do jejích vnitřních záležitostí, což tato, dnes jedna ze dvou ekonomicky nejsilnějších zemí světa pochopitelně s rozhodností odmítne. A to se také včera stalo ve vyjádření čínského ministerstva

zahraničních věcí.

P. Pavel je člověk, který respektuje především americké zájmy. Nový předseda americké Sněmovny reprezentantů, republikán McCarthy, chce v tomto roce následovat Nancy Pelosiovou a navštívit Tchaj-wan. Číňané a obecně mezinárodní společenství (jen státy Západu vesměs mlčely) považovalo návštěvu Pelosiové za provokaci. Ostatně Pelosiová navštívila Tchaj-wan zcela účelově, neboť se jí jednalo o hlasy antikomunistických Číňanů, žijících v jejím volebním obvodu. Ty také ve volbách do Sněmovny reprezentantů dostala a ve svém obvodu zvítězila.

Čína na její návštěvu reagovala velkým několikadenními manévry kolem ostrova a možná, že právě tyto manévry, tato ukázka síly, byly jedním z důvodů (kromě značné korupce vládnoucí v Demokratické pokrokové straně Tchaj-wanu), který přesvědčil velkou část obyvatel ostrova, že konfrontace s Čínou je něco, co jim nic nepřináší.

Za dva roky jsou na Tchaj-wanu volby (parlamentní a prezidentské) a pokud bude trend podpory Kuomintangu dále sílit, je velmi pravděpodobné, že tato strana ve volbách zvítězí. A během následujících pěti let tak dokončí sjednocení ostrova s Čínou zcela poklidnou cestou. A pak už Pekarová Adamová, ani Vystrčil nebudou mít kam jezdit na výlety.

Možná, že by někdo měl zvolenému prezidentovi vysvětlit politické reálie Tchaj-wanu, aby se nepohyboval v mezinárodních vztazích jako slon v porcelánu. Jeho politické kutilství nic přínosného pro republiku nepřinese.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)